

Oy Hevale

– songlkaradağ · 09 Nisan 2012

DüŖlere yelken zamansız firari bakışlar
Sahipsiz geceye asılı kalan gözyaşlarının
Her dökölüşünde sevda yanığı bir masal dolandır
Dillerin fırketelenmiş yerlerine...
Astarsız bir aşk vardır tutabildiğın kadar
Ve teyel tutmayan bir kalple seversin
Söküleceğini bile bile...

Nasıl ki mevsim dönerse kışa
Sende umudunun sınırsız hücrelerinde
Soluyacaksın aşkın masumluğunu...
Ve yarın acı getirmesin diye
Alacaksın gardını azgın bir boğa gibi zaman başında
Azılı bir cellât...
Sanki düşsüz bir zebani saatler
Ya da vakitsiz ayrılıkların takvimsiz günahı her geçen yıla inat...

Heval ...

Ardında bırakarak günahları koşacaksın yalın ayak özgürlüğe
Ellerinde sevda kelepçeleri olacak düşsüzlüğe inat bir gülümsemeyle
Dilinde en azılı özgürlük türküsü mayalanırken
Hayallerin sığmayacak kabına
Dön arkana bak Heval nerede düşlerin
Sonsuzluğun peşinde koşan hayallerden ne kaldı geriye
İliştir yalnızlığı da umutlara daha hızlı koş yarınlara...

Heval...

Düşüme yoldaşım
Bir türküde asılı kaldın dilimde "oy yare"dedikçe
Hıçkırıkla düştün dilimden...
Gözlerde sağanak bir yağış
Yürekte saklısın nakış nakış...

"Oyy yare, oyy hevale..."